

Masakr v Christchurch: Záběr z přenosné kamery, než pachatel útoku vstoupil do novozélandské mešity

Masakr v Christchurch: Ano je to terorismus. Ano, je to tragédie – a ano, elity by tomu zastavením imigrace mohly předejít, ale neudělají to

Autor: Peter Brimelow

Zpravidla se ostře vymezují proti myšlence, že opakováne muslimské masové vraždění na Západě představuje „tragédii“, jak generál George Casey (ne)slavně popsal střelbu na armádní základně Fort Hood – vždyť jsou to zvěrstva a ukrutnosti. Podobnou skepsi cítím i k pokusům mediálního mainstreamu ocejchovat vraždy spáchané bělochy jako „terorismus“. Obvykle jde totiž spíš o průhlednou záminku pro volání po drakonických protiteroristických zákonech k potlačení politických odpůrců. Tak tomu bylo u šíleného ikonoklasmu zaměřeného na připomínky jižanské Konfederace po (takřka nesouvisejícím) útoku Dylanna Roafa (na

černošský kostel). Masakr v novozélandském Christchurch se ovšem v mnohem liší. Přestože byl podle všeho spáchán jednotlivcem, šlo o terorismus v tom smyslu, že (domnělý) pachatel Brenton Tarrant vědomě využil toho, co kdysi levičáci opěvovali jako „propagandu činem“, k dosažení specificky vymezeného politického cíle. A skutečně to je tragédie v tom smyslu, že ji bylo možné předvídat i předejít. Dobré zprávy? Masakrům jako byl tento, i muslimským ukrutnostem, které Tarrantsa podle všeho k jeho činu vyprovokovaly, lze stále ještě předejít: **zastavením masové imigrace z Třetího světa**. Špatná zpráva? Západní elity to neudělají a raději přitáhnout šrouby represe bělošských národů. Fungovat to ovšem nebude.

Tarrantův manifest byl podle všeho v aktu náboženského uvržení do klatby takřka vymazán z kyberprostoru. To samo o sobě dokládá, jak kompletně kulturní marxismus nahradil klasický liberalismus coby ideologii západních elit: všechny ty brandeisovské nesmysly o tom, že sluneční světlo je nejlepší dezinfekce, jsou dálno zapomenuty. Vdare.com tuto zá pověď pochopitelně bude respektovat, vždyť už tak máme svých problémů s upíráním platforem až nad hlavu. Je ale trochu ironické, že tato tvrdá cenzurní opatření paradoxně pošlou ještě více lidí na krypto-nacistický web Andrewa Anglina *Daily Stormer*, kde jsou manifest i videozáznám útoku permanentně archivovány.

Reakce na podobné krvavé události časem nabyla po celém světě skoro nudné ritualizované podoby:

- 1) extrémní veřejné projevy emoci, sypání si popela na hlavu, slzy a nářky, pochody atd.;
- 2) všichni si vrátí ke své předchozí činnosti a programu.

V případě 11. září to obnášelo 1) učinit Blízký východ bezpečnějším pro Izrael invazí do Iráku, což lze dost příznačně přirovnat k invazi do Číny v reakci na Pearl Harbor a 2) pokračovat ve vytváření nového lidu elitami v USA, včetně, sotva uvěřitelně, navýšení tempa importu muslimů. V případě Christchurch to nejspíš znamená přísnější regulaci držení zbraní v zemi, kde se masové vlastnictví zbraní dlouhá léta pojilo s chvályhodně nízkou mírou násilné kriminality, typickou pro bělošské společnosti.

Brenton Tarrant to nikoliv bez ironie ve svém manifestu předpověděl. Podotknul, že se nabízela celá řada metod provedení aktu, včetně „útoku vozidlem“ (jako např. při mnohem krvavějším, muslimem spáchaného masakru ve francouzském Nice v létě 2016 a také v roce 2017, kdy si masové vraždění ve Stockholmu vyžádalo mezi dalšími i život jedenáctileté Ebby Akerlandové. Tarrant k tomu napsal: „nedůstojnost násilného zhašení jejího života a má neschopnost tomu zabránit od základu otřásly mým v té době značně okoralým cynismem“).

Ebba Akerlandová

Útok ve Švédsku: „Zoufalství“ nad smrtí školačky Ebby Akerlandové

Ředitel školy říká, že na jedenáctileté Ebbě Akerlandové, jedné ze čtyř stockholmských obětí, bylo „cosi neobyčejného“.

Sky News, 12. dubna 2017

Jak ale Tarrant dodal, vybral si palné zbraně, aby tak dále prohloubil příkopy mezi oběma stranami debaty o zbraních v Americe. Funguje to: *Kim Kardashian applauds New Zealand for proposing to change gun laws after shooting: 'America take note!'* (Kim Kardashianová tleská Novému Zélandu za návrh reforem držení zbraní po vražedném řádění střelce: „Amerika by si z toho měla vzít příklad!“) Kathleen Joycová, Fox News, 17. března, 2019.

Do programu (globálních) elit patří pochopitelně také cenzura: *A Mass Murder of, and for, the Internet*, (Hromadná vražda z internetu a pro něj), Kevin Roose, New York Times, 15. března 2019.

Zdůvodnění:

„Pro mě osobně je jedním z nejzvrácenějších a nejnepokojivějších aspektů události to, že vraždění, teroristický útok, se stalo formou propagandy a vyslání poselství,“ říká Matthew Feldman z Centra studií radikální pravice. „Chtejí svými činy přivést pozornost na své názory.“

Podle Feldmana to pro média vytváří morální dilema.

„Dnes to bude (v médiích) úplně všude – a zítra to podnítí někoho dalšího k nápodobě.“

New Zealand Massacre Highlights Global Reach of White Extremism, Patrick Kingsley, New York Times, 15. března 2019.

K „nápodobě“ ale ani tak nevede masivní mediální pokrytí, jako spíše objektivní realita.

Podle sčítání lidu z roku 2013 se za muslimy označuje 46 149 Novozélandčanů.

[Bývalý předseda Federace islámských obcí na Novém Zélandu dr. Anwar] Ghani k tomu, dodává, že asi 30 % tamějších muslimů se v zemi narodilo. Ze zbylých 70 %, kteří se tam přistěhovali, jich většina přišla v průběhu uplynulých 20 let.

Muslimská populace se mezi lety 1991 a 2006 rozrostla šestinásobně.

New Zealand's vibrant and diverse Muslim community, Piers Fuller and Lee Kenny , stuff.co.nz, 16. března 2019.

Takto prudký, imigrací poháněný růst je skutečně neobyčejný. Vnučuje se otázka: co si novozélandská vláda myslí, že dělá?

A to samozřejmě ještě není skoro nic ve srovnání s Evropou nebo Severní Amerikou. Tarrant svůj manifest pojmenoval *The Great Replacement* (Velká výměna). S tímto pojmem poprvé přišel francouzský spisovatel Renaud Camus a v Evropě je předmětem vášnivých debat. Události na Novém Zélandu tak uvrhly světlo na „popírače výměny“: *New Zealand attack: How nonsensical white genocide conspiracy theory cited by alleged gunman is spreading poison around the world* (Útok na Novém Zélandu: jak se nesmyslná spiklenecká teorie o bělošské genocidě citovaná pachatelem jako jed šíří po celém světě), Lizzie Deardenová , Independent, 17. března 2019. Následkem masové imigrace je však Velká výměna prostou realitou: *RIP this Britain: With academic objectivity, Oxford Professor and population expert DAVID COLEMAN says white Britons could be in the minority by the 2060s - or sooner*

(Sbohem Británie, jak ji známe: oxfordský profesor a expert na demografii David Coleman s objektivitou akademika říká, že bílí Britové se stanou menšinou v 60. letech 21. století – nebo ještě dříve), *Daily Mail*, 27. května, 2016. Nevítanou (pro levici) skutečností pak je, že „genocida“ není Spojenými národy definována pouze jako vyhlazení skupiny, ale také jako její nahrazení.

Můj starý dobrý známý David Frum se před párem ocitl v pěkné bryndě, když ze svého teplého místěčka v *The Atlantic* varoval, že „pokud liberálové nebudou vynucovat existenci hranic, udělají to za ně fašisté aneb proč dnes zoufale potřebujeme učinit těžká rozhodnutí o tom, co skutečně prospěje dnešním i budoucím Američanům“.

Frum má samozřejmě pravdu: Tarrant se ve svém manifestu skutečně označuje za fašistu a jako největší vliv cituje vůdce předválečného BUF Sira Oswalda Mosleyho.

(Zmínit bychom měli také fakt, že Tarrant podle svých slov „ztratil víru v demokratické řešení“ po porážce Národní fronty Marine Le Penové ve volbách 2017, utrpěné z velké části následkem legislativního eskamotérství. Prezident John F. Kennedy kdysi pronesl slavná slova, že „Ti, kdo stojí v cestě poklidné revoluci, činí násilnou revoluci nevyhnutelnou.“ I Kennedy byl však, stejně jako Brandeis, uklizen nastupující americkou totalitární levicí na smetišti dějin jako nepotřebný).

Nemíním se příliš obtěžovat obvyklými politicky korektními formulkami, které k diskusím o maskaru v Christchurch tak nějak neoddělitelně patří, mj. proto, že za to nikdy nezískáte byť jediný bod. Jen pro pořádek se však podepisuji pod politicky korektní mečení Roda Drehera a také jeho podstatně pronikavější postřeh:

Jedna z největších lží, nevyhnutelně doprovázející každý větší teroristický útok, jako byl ten proti muslimům na Novém Zélandě, říká, že vraždění bylo „nesmyslné“. Ve skutečnosti však nepostrádá důvod, ani když se ho dopouští ISIS, ani když jej páchají lidé jako Brenton Tarrant, podezřelý ze spáchání útoku na Novém Zélandu. Jsou to sice skutky zlé, ale nikoliv nesmyslné; mají své racionální zdůvodnění... Všechno, co Tarrant označuje za příznaky rozkladu západní civilizace, je pravda. Můžete považovat klesající počty etnických Evropanů za dobrou věc nebo něco morálně neutrálního. Tak či onak se to však děje... Bylo by jednoduše absurdní domnívat se, že Evropané bez jediné námitky strpí převálcování svých zemí imigranty ještě v tomto století.

Radicalization & Degeneration, Rod Dreher, *The American Conservative*, 15. března 2019.

I já sám jsem opakovaně zdůrazňoval, že není radno jen tak mávnout rukama nad motivy hrstky bělošských politických zabijáků: Jamese von Brunna, Dylanna Roofa či Wadea Michaela Page.

Právě to ale vládnoucí třída dělá – protože bělochy a jejich problémy bez stínu pochybnosti chce démonizovat a hodit do jednoho pytle s masovými vrahy i každým, kdo se nad významem těchto tragédií seriózně zamýšlí (jako třeba Jared Taylor).

Bez významu není ani to, že všichni jmenovaní jednali sami, a tak zdá se máme co dočinění se skutečnými případy „odporu bez vůdce“, doktríny rozpracované mnohými vojenskými teoretiky. Je velmi obtížné je zastavit. A dokud nedojde k nápravě křivd, které tyto muže pohánějí, budou se objevovat další a další.

Úvaha Petera Brimelowa **Christchurch Massacre** vyšla na stránkách Vdare.com 17. března 2019.